

der findes i Lovforslaget, og den kan nok synes lidt underlig. Ifølge Lov af 29. April 1913 om Apotekervæsenet blev det Apotekerne tilladt at indkøbe Lægemidler, hvis Fremstilling Farmakopeen foreskriver, i halvt eller helt færdig Form, fra Laboratorier, der har erholdt Indenrigsministeriets Tilladelse til Fremstillingen. Disse Laboratorier benævnes indenfor den farmaceutiske Verden som de statsautoriserede Laboratorier, og af saadanne findes 4 her i Landet. Mellem disse indtager Firmaet Alfred Benzons af forskellige Grunde en fremskudt Plads, ja, næsten en privilegeret Stilling. De nævnte Laboratorier fremstiller i ret stor Udstrækning ganske almindelige Apotekvarer saasom Kininpiller, Jernpiller, Miksturer og har saagar ogsaa begyndt at fremstille Pulvere. Endvidere findes der en Del andre fabriksfremstillede Præparater, der fremkommer i originale Pakninger, de saakaldte Specialiteter, og det er i særlig Grad disse Præparater, der har vundet en meget stor Udbredelse, fordi de paa mange Maader betegner noget helt nyt. Det er ikke alene Publikum, der synes at have, om jeg saa maa sige, Smag for disse Præparater, men ogsaa mange Læger er mere og mere gaaet over til Brug af saadanne. Man regner nu med, at 20 pCt. af Recepternes Antal angaar medicinske Specialiteter og Arkana, hvis Gennemsnitspris er sat til ca. 4 Kr., medens Gennemsnitsprisen i øvrigt er ca. 2 Kr. Hvis man skønmæssigt regner med, at ligeledes 20 pCt. af Varerne i Haandsalg er medicinske Specialiteter, vil den samlede Udsalgspris for disse Præparater, som udleveres ifølge Recepter eller i Haandsalg, blive mindst 6 Mill. Kr. om Aaret.

Under saadanne Forhold maa en virkelig effektiv Kontrol være paakrævet, og Lovforslaget er set fra et ideelt Synspunkt ganske godt, medens det ikke vil blive betegnet som saadant af de Mennesker, der kun ønsker at tjene Penge uden Hensyn til Midlerne. At der er mange af den Slags, vil sikkert erkendes, naar jeg nævner nogle Navne paa Præparater, saadanne Navne som Brahma Livseliksir, Sibylles Livsvækker, Volta-Korset, Kruschen Salt og mange andre Præparater, der har draget Millioner ud af Folks Lommer. Med en Del af de nye Arkana og Fabrikspræparater er det ikke stort bedre bevendt. Det er sagt mig, at en enkelt Fabrik paa et saadant Præparat i et eneste Aar har tjent ca. 80 000 Kr. Hvem er det, der maa betale disse Penge? Det er Publikum. En saadan Fabrikant fastsætter selv Prisen for sine Varer, medens

Apotekerne — uden at jeg egentlig skal beklage dem — ikke kan fastsætte deres Priser. Apotekernes Pris fastsættes af Ministeriet og Sundhedsstyrelsen. Enhver Bestræbelse for at komme alt, hvad der kan kaldes Humbugsmedicin og Optrækkeri af Publikum, til Livs, maa hilses med absolut Tilfredshed, men derfor maa det ogsaa anses for uheldigt, at Lovforslagets Bestemmelser kun rammer de Apotekerne forbeholdte Varer. De Præparater, der sælges i almindelig fri Handel, er som oftest alt for dyre og lanceres hyppig ved Hjælp af en meget paagaende Reklame. Ærede Medlemmer vil huske Reklamen for det førnævnte Kruschen Salt eller Reklamen for den lille Halslæge Tulo o. s. v., o. s. v.

I de sidste Aar er man kommet ind i Tabletternes Tid, Tabletmaskinerne arbejder, og nu er der snart ikke den Ting, som man ikke har forsøgt at bringe i Handelen i Tabletform; det skulde da lige akkurat være destilleret Vand, som man ikke har naaet at faa i Tabletform. Ofte kan man bruge Betegnelsen Luksusmedicin om disse Tabletter, men Priserne kan ogsaa komme ind under Begrebet Luksuspriser. Jeg skal afholde mig fra ved denne Lejlighed at nævne Navne paa disse Præparater, men blot i Lighed med, hvad den højtærede Minister var inde paa, anføre enkelte Priser. Der er f. Eks. nogle Piller, der koster 3 Kr. 55 Ø.; det tilsvarende kan faas paa Apotekerne i Pulverform for 1 Kr. 97 Ø. En bestemt Tablet koster henholdsvis 3 Kr. 65 Ø. og 2 Kr. 16 Ø. En Kalktablet koster 3 Kr. 15 Ø., men som Pulver paa Apoteket kun 1 Kr. 90 Ø., og saaledes kan der nævnes Snese af Tilfælde. Af den Portion Pulver, der svarer til 10 Glas Tabletter à 2 Kr. 50 Ø., altsaa i alt 25 Kr., koster det, der er Hovedstoffet i den hele Portion, i et vist Tilfælde kun 1 Kr. 91 Ø. paa et Apotek. Man skulde undres over, at Læger kan ordinere den Slags Medicin, hvorpaa der er en saa glubsk Avance. Jeg ved ikke, om det lykkes at helbrede Patienten, men jeg er ganske sikker paa, at det lykkes at gøre Pengepungen syg.

Konklusionen af mine Bemærkninger er kort og godt den, at jeg mener, man ved Lov skal værgе Befolkningen mod utidig Udbytning, enten den drives gennem indlandske eller udenlandske Firmaer. For mig staar det som tvivlsomt, om det er tilstrækkeligt, som det er fastsat i § 1, 2det Stykke, at Sagen i Tvivlsspørgsmaal skal afgøres af Ministeriet. Jeg vil paa nærværende Tidspunkt mene, at man burde have en Adgang til at gaa til Domstolene